

minister siger det Samme, kan jeg saa godt forstaa, jeg har aldrig ventet mig noget Gødt fra den Kant og har heller ikke ventet, at den høitævede Finantsminister skulde understøtte Foretagendet. Man har i hele sin ministerielle Virksomhed ved enhver Regjeringshandling, der har Indflydelse paa min Valgkreds, gjort Alt, hvad man der ikke ønskede. Det kan være tilfældigt, men det kan ogsaa, det tror jeg, ligge i, at hele den Retning, hvori denne Styrelse gaar, ikke er heldig. Det var Generalstabens Kort. Nu kommer det, som jeg naturligvis ogsaa havde ventet vilde komme fra den ærede Ordfører, nemlig, at det er et Spekulationsforetagende, som slet ikke tilsigter at besyttede de tilværende Zorder. Jeg vil sige, det er ikke noget, som sigter til at besyttede gamle Zorder, men det besyttede allerede gamle Zorder, og hvis den ærede Minister vil se paa det samme Kort, paa hvilket der tilfældigvis ogsaa er angivet 10 Fods Kurver, og de ere de samme som betegne Stormflodshøiden -- det vil sige Stormflodshøiden gik endog over 10 Fod -- saa vil det ses, at 10 Fods Kurverne gaa omkring dette Foretagende saaledes, at der ligger 50 pCt. gamle Zorder, som ere besyttede ved dette; de gamle Zorder ere ikke Noget, man tilsigter at besyttede; de ere besyttede. Der hænges fremdeles i Folkethingets Læseværelse et Kort paa Bæggen, som angiver Frugtbarhedsforholdene. Jeg bebrer ærede Medlemmer om at kaste et Blik paa Kortet, de ville se, at den samme Eiendom staar der betegnet med mørke Pletter, som angiver dets stærke Frugtbarhed; det kan da ikke være Interessentstabet, som har malet dette Kort, hvorimod Foretagenderne paa Lolland og Falster, som det høie Thing saa høimodigt besyttede, staa paa Generalstabens Kort som paa Bæggekortet betegnede som Vandflader. Nu skal jeg tillade mig at kaste et Blik paa, hvad Staten har gjort ved Falster og Lolland, og hvad den har gjort ved dette Foretagende. Paa Falster fik man til Inddemningen 40 pCt. betalt af Statskassen; af de øvrige 60 pCt., der blev tilbage af det Beløb, som Digerne kostede, betalte Amtet 24 pCt. og der bliver da 36 pCt. tilbage til Beboerne, og dertil bidrage foruden de gamle Falsterjorder de store Arealer ved Bøtø-Nor. Det blev altjaa et forholdsvis mindre Beløb, som disse Mænd, der bo der, kom til at udrede, Paa Lolland betalte Staten 25 pCt., Amtet 25 pCt. og Beboerne 50 St. Paa Wø ved dette Foretagende -- hvad der? Der betale Interessenterne -- de ere saa godt undte af Regjering og Central-komite -- de 100 pCt. og desuden alt, hvad Beboerne rundt omkring besyttede ved, thi disse give ikke en Skilling -- altjaa Interessenterne give 100 pCt plus 50 pCt. til de Omboende, plus Mangel paa et velvilligt Die hos Regjeringen og Centralkomiteen. Naar dette Forslag vilde blive formuleret saaledes, at dette Interessentklub kunde blive stillet lige med halve Mennesker eller kvart Løstier, var det tilfreds. Der begjæres ikke Ga-

ver som dem, man har kastet ud til Lolland i stor Mængde, men en Anerkjendelse af, at man bor paa dansk Grund. Den ærede Ordfører sagde før meget vittigt, at jo nærmere Solen var, jo stærkere varmede den. Ja! jeg har tænkt mig: Mon Solen ikke ved Stormfloden var kommen Lolland og Falster nærmere; det ser virkelig ud til det; men naar jeg saa tænker, at den samme Begunstigelse, som Lolland og Falster nyder af den danske Regjering og Rigsdag, -- Lolland ligger nemlig 5 Mil Øst for dette Areal -- den samme Begunstigelse har man faaet i Preussen, paa Als og Sundeved, som ligger 5 Mil vest for dette Areal, saa kan det ikke være den almindelige Sol, der har gjort det; nei! det maa være en anden Slags Sol. Disse ulykkelige Mennesker maatte altjaa næsten ønske, at de vare Preussere. (Berg: Nei!) De have i den Retning ikke Grund til at ønske at være danske, isald de ikke blive bedre behand- lede. Derfor siger jeg: Giv os dog saa meget, som en Menneskearm eller et Menneskeben er værd, og lad os veie lige med en kvart Løst eller Falstring. Altjaa, da jeg naturligvis ikke et eneste Dieblif tvivler om, at den ærede Minister vil indrømme -- han er jo en Mand af Wæ, det er klart -- enter at han har taget feil, da han kom med den Ytring, at saa kunde saa Mange komme og forlange Understøttelse, eller ogsaa, at uagtet dette Andragende har været ind- sendt, men er sendt ud af Døren igjen med et: Det kan slet ikke bevilges, er det -- saa megen Sukommelse maa han dog have -- et ikke ganske almindeligt Andragende; der var særlige Grunde, hvorpaa man byggede det, og ikke paa Rigsdagens Gunst eller Regjeringens Raade; man byggede det paa Ulyffens Krav, Regjeringens høitidelige Løf- ter og Nationens Gaver. Kan det ikke slaa til, ønsker man Intet. Jeg skal nu give nogle histo- riske Oplysninger om den høitævede Centralkomite. (H. Nielsen: Det er saa gammelt.) Nei, det, der kommer nu, har det ærede Medlem aldrig hørt før; jeg indlader mig hielden paa at gjentage. -- Centralkomiteen fik 2 Mill. Kr. for at uddele dem over det hele Land til at bøde paa den ved Storm- floden 1872 forarsagede Skade og ikke til noget- somhelst Andet -- Jeg vil dog i Parenthes be- mærke, at naar jeg ikke er med til at stille det foreliggende Andringsforslag, er det af den nat-URLige Grund, at jeg som personlig interesseret i Sagen ikke fandt det passende selv at stille For- slag. -- Da denne Centralkomite havde virket i længere Tid, gik det først op for den, at der var dette Interessentklub, som vel at mærke havde lidt den største Skade næst efter den Landmand, der saa tidt omtales her, og denne enorme Skade rammer tre Gaardeiere og ikke Andre. Den høieste Skade ramte som sagt Statsraad Løsdorpf, han havde Gvne til at bære den, men desuagtet faar han sin Part af Begunstigelseerne til de danske Diger. Nr. 2 af de Skadelidte, disse tre Bøn-